

Om Francisco Blicher og hans forhold til Snedsted

I forbindelse med den kommende billed- og dokumentindsamlingskampagne til eventuel oprettelse af en byhistorisk filial i Snedsted, har Otto Jensen, Snedsted Bibliotek, skrevet en artikel om digteren og præsten Steen Steensen Blichers 7. barn, Francisco Blicher, hvem livets tilfældigheder gav en helt speciel tilknytning til Snedsted.

Som kildematerialer har Otto Jensen anvendt Aakjærs »Steen Steensen Blichers Livstragedie«, folketællingen for Snedsted Sogn 1845, Dansk Biografisk leksikon og C. Klitgaards »Slægten Blicher, nogle psykologisk iagttagelser«.

— Og hermed Francisco Blichers Snedsted-lokale skæbne:

Den 6/6 1823 fødtes Francisco Blicher, søn af den store digter og præst Steen Steensen Blicher, i Torning ved Viborg. Francisco var det syvende barn af St. St. Blichers ægteskab med Ernestine Juliane Berg. Det spanskklingende fornavn fik han efter en spansk officer, der i 1808 havde gjort ophold i Torning.

Som ganske ung kom Francisco Blicher i møllerlære i København, men da han ikke fattede synderlig interesse for dette arbejde, forsøgte fæderen at få ham ind på agerdyrkningslæreanstalten Frijsendal. I sit brev til Landhusholdningsselskabet skrev Blicher:

»Een af mine Søner ved Navn Francisco Blicher, nu i sit 16. Aar, har stedse viist Lyst til Landvæsenet og allerede under Duelig Landmands Veiledning faaet nogen Øvelse i Faget. Da dette nu vorder hans Bestemmelse for hele Livet, tragter jeg efter at fremme denne saavidt det staaer i min Magt, men den strækker sig kun saa kort; thi jeg er en fattig Mand; derfor tyer jeg til d. kgl. d. Lhs., bedende: at bevænde min Søn ved forefaldende Vacanca maatte paa offentlig Bekostning vorde antaget paa Agerdyrkningslæreanstalten paa Frijsendal«.

BLICHERS PROTEST

Efter denne indtrængende an-

Steen Steensen Blichers 7. barn, Francisco, født 6. juni 1823 opkaldt efter en spansk officer, der i 1808 havde gjort ophold i præstegården i Torning.

modning gik Landhusholdningsselskabet med til at optage Francisco på Frijsendal. Optagelsen var imidlertid betinget af, at han forinden gennemgik præliminær-eksamen. Af samme grund blev han indstillet til optagelsesprøve på en institution, hvori denne forudgående uddannelse kunne gennemføres. Så langt, så godt — men Francisco mødte aldrig op til optagelsesprøven.

I 1841 forsøgte Blicher så at få sønnen ind på Lyngby Seminarium. Francisco gik op til den skriftlige del af præliminær-eksamen, men da hans besvarelser skønnedes at være for dårlige, ville man ikke lade ham gå op til den mundtlige del af eksamen. Blicher blev fortørnet over denne måde at behandle sønnen på, så han indrykkede i Randers Amts Avis en artikel, hvori han skarpt kritiserer seminarieforstanderens behandling af sagen. Blichers protester ændrede imidlertid ikke på noget, og han måtte acceptere, at det heller ikke denne gang var lykkedes ham

at hjælpe sønnen til en uddannelse.

Efter fiaskoen på Lyngby Seminarium lykkedes det endelig Blicher at få sønnen sat i vej. Francisco kom nemlig ind på Snedsted Seminarium, hvor han under forstander Ludvig Chr. Müller gennemgik læreruddannelsen og dimitterede i 1845.

Mens Francisco Blicher boede i Snedsted, lærte han en ung pige at kende, nemlig Karen Pedersdatter Møller (f. 27/8 1827). Hun var datter af gårdmand Peder Møller (f. 1795 i Snedsted Sogn) og hustru Dorthe Christenssdatter (f. 1800 i Skjoldborg Sogn) i Elsted. Parret giftede sig i Snedsted Kirke den 7/11 1847, og vielsen blev sikkert foretaget af Franciscos gamle lærer på seminariet, Ludvig Chr. Müller, der tillige med arbejdet som seminarieforstander var præst i Snedsted indtil 1848, hvor han rejste fra byen i forbindelse med nedlæggelsen af seminariet.

BLICHERS DIGT

Blicher var ikke med til

brylluppet — det fremgår ikke hvorfor, men turen fra Torning til Snedsted varede dengang ca. 2 døgn, og denne afstand har sikkert været for stor for den aldrende Blicher (han døde fire måneder senere) — men han skrev følgende digt til brudeparret:

»Den gamle Mand, som ofte sang for Andre mildt at fryde, han lader ogsaa denne Gang sin Røst i Snedsted lyde«

For elsket Søn med værdig Viv sin Harpe nu han rører, med Ønsket om et venligt Liv, som til et bedre fører.

Ei er det altid klart og sødt, hvad nu paa Eder venter; men naar kun Hjertet ei er dødt, af Alt det Honning henter.

Af Glæde ei allene vil I Haab og Trøst Jer vinde; men Sorg og Modgang hører til for kraft og Mod at finde.

Så give da hin Overmagt som Alt med Godhed skjænker, når Aar for Jer er bagelagt, endnu, som Skjalden tænker:

Det Onde her vi overvandt ved Hjælp af Aandens Kræfter; om saa som saa vort Liv end svandt, et bedre kommer efter«:

Francisco Blicher blev senere andenlærer i Vester Tørslev, hvorefter han kom til Harlev ved Århus, hvor familien boede, indtil han tog sin afsked i 1887. Herefter flyttede han og hustruen til Horsens, og efter dennes død boede han en tid i Hou. Den sidste tid inden sin død i 1902 boede han hos en datter på Toftum mark ved Horsens.

Til slut skal nævnes et kuriosum: Francisco Blichers yngre broder, Theodor Eberhard (f. 31/3 1826, d. 1/7 1899) blev også lærer fra Snedsted Seminarium. Han studerede ikke på stedet, men bestod i 1845 eksamen som privatist«. Otto Jensen.